

Ni toraj čuda, da so se jeze polni nemčuhi z vso močjo zaleteli v one može, ki so branili in še branijo svojo ljubo majko Slavo, ter so vneti kristijani in Slovenci. Najhuje udrihali pa so po vrlem županu Martin Podpečan-u, kateri je nepremagljiv narodnjak, vrl kristijan, od vseh poštenih ljudi ljubljen in umeje modro, pa varčno gospodariti. Tako so tiščali vanj, da so ga celo pred porotno sodnijo Celjsko pritiščali, češ, da zapravlja občinsko premoženje; (morebiti s tem, ker je plačal v dveh letih čez 2500 gold občinskega dolga, katerega so poprejšnji gospodi naredili). Pa, o joj! česar so tako želeli, to se ni izpolnilo. Vestni porotniki niso nič krivega našli nad poštenjakom in so ga nekrivega spoznali in slavna sodnija ga je vsake kazni oprostila. Ali bi ne počil tu človeku, ki ima le kos nemčurske jeze žolč od jeze? Kaj zdaj storiti; s čem županu njegov posel ogreniti? Toda kar France ne vé, to Jože pové! „Dajmo župana pod koš“, so modrovali, on ne sme do občinskega denarja, naj ima hudega strica, kateri bo občinsko mošnjo nosil; ako župan dva krajcarja potrebuje za svinčnik, naj gre do tega strica prosit, da mu ga kupi. Tako so vsi modrovali, o to so bistré glavice, one hočejo občino škode varovati, katera se kaj lahko zgodi, ako bi župan do denarja prostost imel. Le škoda, da te modre glavice poprej tega niso izpoznale, dokler so še one občino v svojih rokah imele, gotovo bi ne bili obedovali pa pili na občinske stroške. Toda vrli odbor, ki je tretjina iz narodnjakov, temu ni pritrdiril, in je izrekel, da on svojemu županu popolno zaupa. Vrli župan Martin Podpečan, pa tudi narodni odborniki kot: Jurij Lednik, Martin Lednik, Valentin Tosan, Voh, Kopštajnar, Mornik in drugi so res veliko prestali od strani nemčuhov, pa ostali so trdni kot skale; čast in slava jim, živeli! Čez nekoliko mesecev bodo zopet nove občinske volitve; takrat bodite edini, blagi možje in dajte svoje glase le takim možem, ki so se v tej hudi vojski za vaši blagor potegovali, pokažite složno, da se zavedate, da nečete vaših sovražnikov za gospodarje občinskega blagostanja; ampak izvolite može trdne Slovence, kristijane in poštenjake, saj ste videli zdaj, kdo da so vaši prijatelji!

J. K. Savinjski.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Na ministerstvu grofa Taaffeja leži že zmerom težka mōra. Odsek drž. zbora za carino predlaga dva goldinarja v zlatu carine na uvažanje surovega petroleja in avstrijsko ministerstvo je s tem zadovoljno, ne pa tako ogersko. Tiszova obljuba gledé

Ogrov ni zanesljiva. — Skupna vlada terja 100.000 goldinarjev več v rednih stroških za vojaštvo. Ali jih je v resnici treba, razsodite o svojem času avstrijska in ogerska delegacija. — Državni zbor še ostane kacih 14 dni skupaj, da reši vsaj carinske zadeve v nagodbi z ogersko vlado, potem pa se razide. — Marquis Bacquehem vzprejme v resnici posel ministra za trgovino in na njegovo mesto pride v Tropavo za c. kr. namestnika knez Thurn-Taxis iz Bregenca. — V Gradcu pripravlja šulverein neko veliko praznovanje, a uže sedaj so si njegovi možje v laseh zavoljo Judov. Teh posebno nemška mladina ne mara v šulvereinu. — Maršal c. kr. vojske, nadvojvoda Albreht je bil v ponedeljek prišel v Gradec ter si je potlej v torek tamošnje vojaštvo ogledal. — V Ljubljani je bilo vsled svečanosti nemških turnarjev precej nemira, a kazalo ga je ljudstvo samo v posmehovanju peščice nemških možiceljnov, ki so se je udeležili. Nemški listi pa ženó sedaj strašen vik in krik radi tega v svet in jud dr. Menger terja od grofa Taaffeja, naj v hipu razpusti mestni zbor, češ, da je samo on kriv vseh neredov. No, mi menimo, da ni ljudem kar ust zapečatil, naj bi se ne posmehovali turnarjem, to je edina krivnja od njega. — V Gorici ima novi mestni zastop staro italijansko lice. — Zadnji čas godé se po Gorici vsak den pretepi med vojaki in prebivalci nižjih stanov. Pravi se, da je krivo tega ščuvanje, ki prihaja od prek italijanske meje. — Slovensko ljudstvo kaže se v Trstu čedalje bolj zavedno. Podružnica sv. Cirila in Metoda se je zadnji četrtek ustanovila in se je 56 udov udeležilo zbora. Velika krivica pa se godi slovenskim okoličanom, kajti imenuje jim c. kr. namestništvo same odpadnike, može dvomljive vrste, za župane po srenjah. Drugod si volijo srenjski zastopi župane, tam pa jih kar imenuje vlada. To naj zastopi, kdor more! — V Budi in Pešti so še vedno nemiri in general Janski je dobil vendar-le odpust. Po naših mislih to ni bilo umestno in bode oholim Madjarom vsled tega še le vzrastel greben. Nek nadut Madjar je uni den v drž. zboru terjal, naj se c. kr. vojska kar razcepi na dva dela, v avstrijsko in ogersko vojsko. No tega še nam manjka! — V Galiciji se ponavljajo požari, dne 1. junija je zgorelo mesto Kolomea; ugiblje se veliko, kdo je kriv teh gostih velikih požarov.

Vnanje države. Razoroženje grške in turške vojske godi se v redu in se vojne ladije evropskih velevlade vsled tega pomikajo izpred grške zemlje. — Bolgarski knez dobiva čedalje več moči v srcih prebivalcev. Rusom to ni po volji, ker se umika s tem njim in se bojé, da bi sčasoma ne prišli ob svoj upliv na Balkanu. — Rumunska ni obnovila z našim cesarstvom trgovinske zveze in so vsled tega pretrgane

vse kupčije z njo, to pa že sem od dne 1. jun. Škode za našo cesarstvo menda to ne bo veliko, vsakako pa je trma rumunske vlade sumljiva. Bog zna, kdo vtika tu svoje roke! — Rusi čerjo po Poljskem več novih železnic zgraditi in načrt za-njo izdelujete posebni komisiji, ki ste od carja imenovani. — Nemški zvezni svet ni vzprejel določbe, da se sme na Poljskem pri sodnijah obravnavati poljski, kedar se tiče obravnava samo poljskih ljudi. Pravica pa Nemece, ta ne gresta vkup, kedar gre za Slovena. — V Belgiji ne smejo več delalci obhajati zborov, ker jih jim vlada ne dopusti, to pa za to, ker se je bati novih uporov. Mi dvomimo, da bi jih s tem odpravili. — Gladstonov načrt ustave pri Irceih so v državnem zboru v Londonu s 30 glasi večine zavrgli. Kaj bode Gladstone na to odgovoril, ali bo državni zbor razpustil ali pa bo sam vzel slovo, to še ni znano. — Francoska zbornica vzprejme skorej gotovo postavo, da morajo vsi oni principi, ki si trde pravico do prestola, brž zapustiti deželo, ostali pa, ako jim to zapové vlada. Da je to krivica, uvidi vsakdo, ali pa republiko odpravi strah, to je bolj, kakor dvomljivo. — Vlada kralja Umberta ima vsled novih volitev večino za se, toda ni znatna, pri vetrastih Lahih se v hipu lahko izpremeni v manjšino. — Sv. Oče so imenovali več novih kardinalov in v lepem pismu do španjske kraljice so izrekli, da vzprejmo ponudbo biti kralju za botra. Gora Etna na Siciliji še nima miru, mesto Nikolosi, ki ji leži v znožju, so vsled tega popustili prebivalci in bode ga skorej gotovo konec — Kolera še mori vedno po Italiji. V Benetkah zbolji jih vsak den po 20 do 30, v Bari in v Orisi po 2 ali 3. — Rovar Most je v Novem Jorku obsojen na eno leto težke ječe in 500 dolarjev globe. Ako pa teh ne izplača, ostati mu bo še za vsak dolar en den dalje v ječi.

Za poduk in kratek čas.

Nemška slavnost v Ljubljani.

V Ljubljani živi mala peščica Nemcev, katerim se pridružuje nekaj ponemčenih Slovencev. Toda ogromna večina je slovenska, o tem se je vsak, kdor tega ni verjel, lahko prepričal te dni. Nemški „turnverein“, pravi pritlikovec med enakimi društvi, ki ima k večjemu do 30 členov, hotel je napraviti veliko nemško demonstracijo.

Sklenil je na spomin necega grofa Auersperga, na hiši, kjer se je bil ta porodil, vzdati ploščo. Tisti grof Anton Auersperg bil je velik protivnik Slovencev, zato ni čuda, da je mestni odbor ljubljanski odklonil ponudbo turnvereina, ki je želel, da naj mesto prevzame ploščo v svojo last in varstvo. Ob enem

pa je mestni odbor se izrekel proti celi slavnosti, ker bi se po njej utegnil motiti javni mir. —

Turnverein je namreč tamkaj najbolj črteno društvo in povabil je vrh tega vnanja enaka nemška društva iz sosednjih dežel, zlasti iz Celja, Celovca, Maribora itd. Torej se je pokazalo, da se hoče svetu Ljubljana razkriti kot nemško mesto. Razburjenost med ljudstvom je od dne do dne naraščala. Že v predvečer, ko se je slišalo, da pridejo tuji turnarji, zbralo se je pred kolodvorom več tisoč ljudi, pa prišlo jih je bilo le kacic 4 do 5 z večernim vlakom. Pripeljalo se jih je še le v četrtek dopoldne 16 iz Celja, ravno toliko, kolikor je bilo na kolodvoru razstavljenih žandarjev in policajev, da so jih spremljali v mesto. V celem mestu ni bilo videti ne ene zastave, ne kakega okinčanja hiš, le na Križevniškem trgu, kjer je bila plošča vzdana, so okinčali Auerspergovo hišo. Ob 11. uri bi imel biti sprevod z godbo in zastavami. Do tega časa nabralo se je v zvezdi čedalje več ljudstva, pa tudi žandarmarije 25 mož in vsa mestna policija. Ko so se celjski turnarji mimo peljali, zagromeli so pereat-klici in žvižgalo se je. Policija ugrabila je več ljudi in jih odgnala v zapor na rotovž. Turnverein pa je v prav poblehnem številu brez godbe korakal na Križevniški trg, z enim bobnarjem na čelu in po dovršenem razkritju spet nazaj v kazino, kjer so se potem kratkočasili pri pivu. Popoldne šli so v bližnji Tivoli, na vseh straneh obkroženi od žandarjev in policistov, da se jim nič hudega ne pripeti. Žvižganje se je zdaj pa zdaj ponavljalo in policija je imela dosti opraviti z ugrabenjem nemirnežev.

Na zvečer bil je napovedan komers (popivanje, govorjenje in popevanje) v kazini. Ko je nastala tema, gnjelo se je vse polno ljudstva po kongresnem trgu in nemir je naraščal. Prišel je sam g. dež. predsednik s komandantom tukajšnjega polka, generalom Keilom, ki je odredil, da pride šest kompanij vojakov, ki so že čakali pripravljeni v kosarni, na pomoč policiji. Kakor v obsedenem mestu razdelili so se vojaki po vseh ulicah okoli kazina in nikogar niso pustili pred kazino. Ker ni ponehalo kričanje in žvižganje, so zraven začeli zapirati ljudi in do polnoči jih odgnali mnogo, pravijo, da blizu 100, v resnici pa le 15 oseb v zapor.

Končno izreče general sam, da bi ne prišlo do hujega, željo, da naj poneha komers v kazini in da se naj tuji gostje spravljajo na železnico. Komers se je res ustavil. Pripravili so hitro vozove in kar jih je mislilo se odpeljati, vsedli so se pri stranskih vratih ter, od vseh strani obdani od vojaške straže, premikali se na kolodvor. Ko je ljudstvo to izvedelo in so se ugasnile luči v kazini, razpršilo se je,